

и. м.

На единъ тихоокеански островъ Изъ борбитѣ между бѣлата и жълтата раса

Преди много години азъ скитахъ по обширния Великъ океанъ, гдето търгувахъ съ тютюнъ и оризъ. На малкия островъ Джилоло случайно се запознахъ съ славния баща на малкия Пителъ. Той бѣше сжщо така търговецъ, само че не скиташе отъ островъ на островъ като мене, а търгуваше съ европейски стоки и имаше единственъ магазинъ на острова. Стариятъ Пителъ печелѣше много отъ своята търговия, но знаеше и да живѣе. Великолепната му кжща бѣ разположена срѣдъ чудна хубава градина, въ която растѣха хубави тропически плодни дървета и цвѣтя. Въ едно изкуствено езеро, заобиколено съ коралови камъни, плуваха на воля хубави разноцвѣтни рибки, съ които малкиятъ Пителъ обичаше да си играе. Той бѣше едва на три години, когато азъ се запознахъ съ него. Майка му бѣ починала преди нѣколко месеца, но малкото момче не можеше да разбере това и весело цапаше изъ езерото, като гонѣше игривитѣ рибки. Това бѣше преди десетъ години.

Какво бѣ моето очудване, когато преди нѣколко дни срещнахъ стария Пителъ, спокойно да се разхожда изъ студениятъ улици на моя роденъ градъ. Нашата среща бѣ цѣлъ празникъ. Почнахме да се разпитваме единъ другъ, и отъ дума на дума можахъ да узная цѣлата му история презъ времето, когато не бѣхме се виждали.

— Нѣколко години следъ твоего заминаване— започна стариятъ Пителъ — на острова се заселиха двама японци, братята Токунава. Това съвсемъ не ме очуди, защото не веднажъ на нашия островъ сж дохаждали японци, но въ скоро време сж го напушчали,